

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, w szczególności wniosek o zawieszenie wykonania środków ograniczających, które Rada nałożyła wobec Syrii, w zakresie w jakim dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) *Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje odrzucony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 kwietnia 2012 r. — Tiernawski przeciwko Radzie

(Sprawa T-163/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Białorusi — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Niedopełnienie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2012/C 174/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Anatolij Tiernawski (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: C. Rapin i E. Van den Haute, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania pkt 2 w załączniku II decyzji wykonawczej Rady 2012/171WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/639/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 95) oraz pkt 2 w załączniku II rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 265/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 87, s. 37).

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2012 r. — Republika Francuska przeciwko Komisja Europejska

(Sprawa T-135/12)

(2012/C 174/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter i J. Rossi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o twierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9403 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2011 r., stwierdzającej zgodność z rynkiem wewnętrznym, pod pewnymi warunkami, pomocy państwa udzielonej przez Republikę Francuską na rzecz France Télécom dotyczącej reformy finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom (pomoc państwa nr C 25/2008 (ex NN 23/2008)).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podzielony na dwie części, dotyczy naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja uznała, iż reforma finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom stanowi pomoc państwa. Strona skarżąca podnosi, że:

— Komisja błędnie uznała, że obniżenie świadczenia płatnego na rzecz państwa przez France Télécom nie stanowi uwolnienia France Télécom z niekorzystnej sytuacji strukturalnej, w jakiej znalazło się to przedsiębiorstwo w następstwie wejścia w życie ustawy z 1990 r., lecz że środek ten jest stanowi korzyść dla tego przedsiębiorstwa;

— ewentualnie, Komisja niesłusznie uznała, że France Télécom odnosiła korzyści począwszy od 1996 r., pomimo zapłaty przez to przedsiębiorstwo ryczałtowanego świadczenia o charakterze wyjątkowym.

- 2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE ze względu na to, że Komisja uzależniła zgodność przedmiotowego środka od spełnienia warunku określonego w art. 2 spornej decyzji. Zarzut drugi dzieli się na dwie części:

— w części pierwszej skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE poprzez uznanie, iż konkurencyjnie równoważna stopa nie została w niniejszym wypadku osiągnięta z powodu nieuwzględnienia ryzyk, które nie są powszechne, przy obliczaniu świadczenia płatnego przez France Télécom w następstwie wejścia w życie ustawy z 1996 r.

— w części drugiej tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ odmówiła oceny niewystarczającego charakteru konkurencyjnie równoważnej stopy w świetle zapłaty przez France Télécom ryczałtowego świadczenia o charakterze wyjątkowym i ponieważ stwierdziła, że przedsiębiorstwo to nie zostało postawione w sytuacji całkowitej równowagi w stosunku do jego konkurentów do 2043 r.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błędu w ocenie, ponieważ Komisja odmówiła przyjęcia stopy 7 % jako stopy dyskontowej zryczałtowanego świadczenia o charakterze wyjątkowym.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2012 r. — Deutsche Börse przeciwko Komisji

(Sprawa T-175/12)

(2012/C 174/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Börse AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: C. Zschocke, J. Beninca i T. Schwarze, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie Deutsche Börse/NYSE Euronext, sygn. akt COMP/M.6166;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, wedle którego pozwana nie oceniła w prawidłowy sposób poziomych ograniczeń konkurencji, jakim podlegają strony, a jej ocena pozagiełdowego obrotu instrumentami pochodnymi na rynku wtórnym oraz twierdzenie, jakoby strony wzajemnie ograniczały swoje przewidywania, dotknięte są wadami w postaci obrazu prawa oraz błędu w ocenie. Ponadto twierdzenie Komisji, jakoby strony ograniczały się nawzajem poprzez konkurencję w zakresie innowacyjności jest oczywiście nieprawdziwe, a dokonana przez Komisję ocena konkurencji pomiędzy platformami obrotu papierami wartościowymi nie jest oparta na przekonującym i spójnym materiale dowodowym. Co więcej, Komisja nie oceniła w sposób prawidłowy ograniczeń popytowych, ponieważ nie poddała analizie i ocenie kluczowej roli klientów stron, wśród których znajdują się główni uczestnicy obrotu pozagiełdowego, a także nie przeprowadziła żadnej analizy ilościowej.
- 2) Zarzut drugi, wedle którego ocena przez pozwaną twierdzeń stron w przedmiocie wzrostu efektywności było dotknięte istotnymi błędami i nieoparte przekonującym i spójnym

materiałem dowodowym. Komisja nieprawidłowo przyjęła, że tylko niektóre twierdzenia w przedmiocie wzrostu efektywności poddają się weryfikacji, mają związek z połączeniem i mogą przynieść bezpośrednią korzyść klientom oraz nieprawidłowo stwierdziła, że były one niewystarczające by stanowić przeciwwagę dla skutków połączenia w zakresie konkurencji. Co się tyczy dokonanej przez Komisję oceny zarówno oszczędności w zakresie zabezpieczenia wiarytelności, jak i korzyści w zakresie płynności, naruszyła ona przysługujące stronom prawo do bycia wysłuchanym w ten sposób, że oparła się na dowodach i argumentach zgłoszonych już po przesłuchaniu stron, co do których stronom nie umożliwiono zgłoszenia uwag. Zastosowana przez Komisję teoria „odzyskiwania” oraz dokonana przez nią ocena związku oszczędności w zakresie zabezpieczenia wiarytelności z połączeniem oparte zostały na nowych teoriach i wymogach, które nie znajdują podstawy w wydanych przez Komisję wytycznych w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw ⁽¹⁾.

- 3) Zarzut trzeci, wedle którego pozwana nie oceniła w sposób prawidłowy środków zaradczych proponowanych przez strony. Odrzucenie zobowiązania dotyczącego całkowitego zbycia działalności w zakresie instrumentów pochodnych na pojedynczych akcjach NYX pokrywających się z instrumentami pochodnymi skarżącej, włączając w to zbycie instrumentu „BClear” należącego do NYX oparte jest na błędnym materiale dowodowym. Rzekoma „relacja symbiotyczna” istniejąca pomiędzy instrumentami pochodnymi na pojedynczych akcjach oraz instrumentami pochodnymi na wskaźnikach giełdowych nie istnieje i sprzeciwia się analizie przeprowadzonej przez samą Komisję w zakresie określenia rynku i została podniesiona z naruszeniem praw do obrony przysługujących stronom. Odrzucenie przez Komisję zobowiązania w przedmiocie licencjonowania oprogramowania dotknięte jest wadą i jest niezgodne z jej wnioskami dotyczącymi konkurencji w dziedzinie technologii.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004 C 31, s. 5 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 8, t. 3, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2012 r. — Bank Tejarat przeciwko Radzie

(Sprawa T-176/12)

(2012/C 174/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Redy i F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej